

Publicerad 2017-12-19 12:58 av anits

eget foto

Jag vet ju att-----

jag vet ju så väl

ändå händer det

jag säger inte nej

trots att det är det jag vill

någon sa, att jag behöver komma ut

träffa andra

inte gå ensam hemma

inom mina fyra väggar

då vet dom inte

vad jag gör om dagarnajag

jag är med på måndagsträffarna

i församlingsemmet

där vi jämnna veckor

går en promenad

efteråt fikar vi

samtalar om något vi fått att tänka på

under vår promenad

ojämna veckor

handarbetar den som vill

fikar pratar och umgås

tisdagar är det sittgympa på vårdcentralen

många är med

onsdagar är det läsecirkel

roligt att läsa en bok tillsammans med andra

sedan diskutera det vi läst

torsdagar är det bingo

som jag är med på ibland

så har jag mina fyrfota vänner

som jag tar hand om

när deras matte och husse jobbar

långa dagar

kyrkvärd är jag också

så varför ska jag behöva hjälpa till

för att komma ut

och träffa andra

jag måste lära mig att säga nej

mer än jag gör

för mig är det skönt

att vara ensam ibland

krypa upp i soffan

eller lägga mig på sängen

med en god bok

nu gäller det för mig

att vara ännu tydligare

med att säga nej

det tär på krafterna

att alltid behöva förklara

att jag har nog med det jag gör

och att det är skönt att vara ensam ibland

och göra ingenting

anits 19 december 2017

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten